

Kevätyön Viesti 2022

D21, ratamestarin analyysi

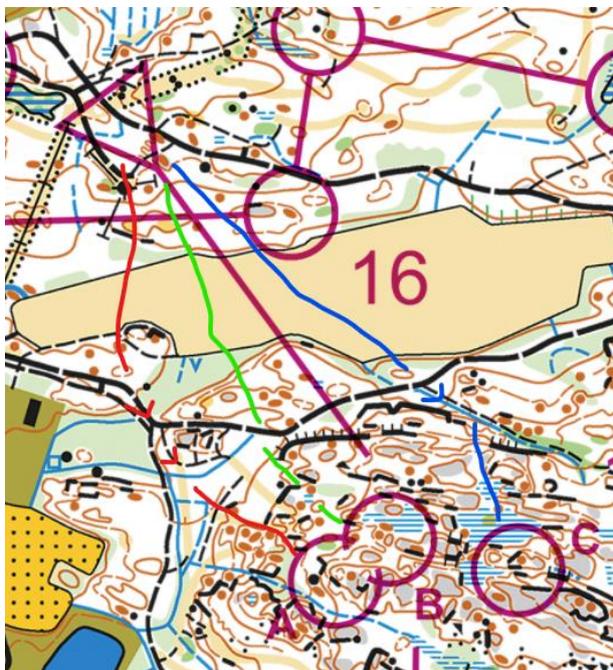
Johtavana ajatuksena Kevätyön viestin radoissa oli rakentaa suunnistuksellisesti haastavat radat, joissa haastavia rastipisteitä on sekä hajontaosuuksilla että osuuskohtaisilla putkipätkillä, kuitenkin siten, että jokaisessa tilanteessa ei pyritä löytämään maaston hankalimpia rastipisteitä vaan sujuva eteneminen myös rastivälillä sekä lähtösuuntien muodossa nousee suureen rooliin. En myöskään halunnut kevään ensimmäisestä viestistä fyysisesti mahdollisimman raskasta, vaikka maasto olisi tarjonnut enemmän mahdollisuuksia tiukoille ylämäille ja mitannut urheilijoiden maksimaalista haponsietokykyä. Tämä osoittautui lopulta todella hyväksi ratkaisuksi, koska maastossa paikoitellen ollut lumikerros varmasti kasvatti fyysistä rasitusta ja ajallisesti ratoihin käytettiin muutamia minutteja enemmän aikaa kuin olin ennakoanut.

Naisten viestissä tarjottiin muutamalla pidemmällä välillä mahdollisuutta polkukiertoihin, mutta varsinkin rastivälillä 1-2 yllättävän moni GPS-seurannan joukkueista valitsi suoran vaihtoehdon mäkialueen yli, jota en minkään hajonnan osalta pitänyt parhaana ratkaisuna.

K-2:

Ensimmäisellä välillä pyrittiin saamaan porukka useampaan letkaan heti K-pisteen jälkeen.

Oletetut optimireitit ensimmäisille hajonnoille:

Kakkosvälillä halusin juoksuuttaa suunnistajia ristiin rastiin tekemällä 2. rastin lähestymisestä erittäin kylmiä hermoja vaativan, kun ympärillä olevat juoksijat menevät kukin hieman eri suuntiin.

Varsinkin aloitusosuudella muutamaa kärkijoukkuetta lukuunottamatta letka veti juoksijoita puoleensa ja oman rastin lähestyminen aloitettiin vasta noin 100m ennen rastipistettä, joka aiheutti monelle virheitä rastinotossa. Jo polulta metsään siirryttäessä olisi oman suunnitelman pitänyt olla selvillä ja rohkeutta lähestyä rastia kuten henkilökohtaisessa kilpailussa. Tätä olisi myös

huomattavasti helpottanut mäkialueen kierto polkua pitkin, jolloin rastinottoon olisi ollut paremmin aikaa tehdä suunnitelmaa. Nyt jäi monella liian viime tippaan ja noin puolet GPS-seurannan joukkueista kävivät aloitusosuudella tarkistamassa ainakin yhden väärän hajonnan. Tämä oli toki TV-viihteen nimissä tarkoituskin.

Hajonnat tuottivat jokaisella osuudella monelle päänvaivaa ja rastivälillä oli monia ratkaisevia elementtejä, jotka suunnistajan piti osata ottaa haltuunsa:

- Mistä kohdasta ja mihin suuntaan lähden polulta?
- Juoksenko vain suon tai kumpareisen alueen yli ja toivon saavani sen jälkeen jostain kiinni tai huomaavani epäselvän polun?
- Mikä on ennen rasti erottuva selkeä kohde josta voin varmistaa sijaintini?
- Mistä välistä löydän rastiympyrässä rastille asti?

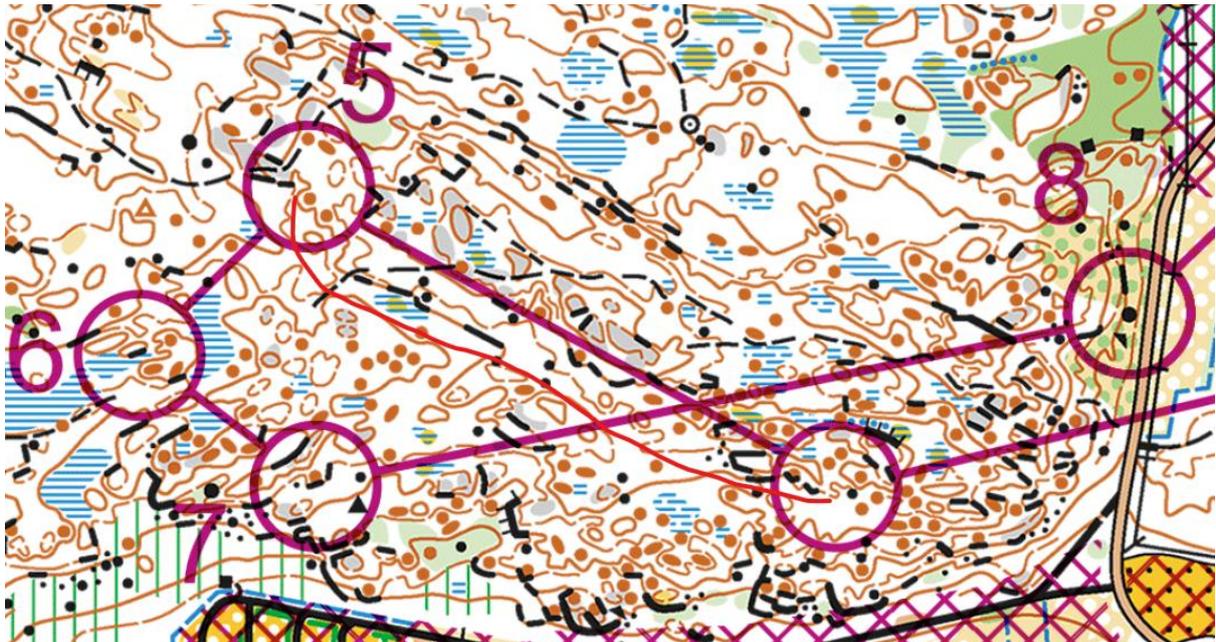

Rastit 4-8:

Seuraavaksi oli tarjolla hieman helpotusta yhteisen TV-rastin ja letkajuoksun muodossa, kunnes saavuttiin 4. rastin mäkialueelle, josta piti jo etukäteen nähdä, että täällä ei rastille tulla tuurilla suoraan löytämään.

Hajontaa oli tarjolla ainoastaan kahdelle ensimmäiselle osuudelle, kolmannen osuuden mennessä uuden rastipisteen kautta, joka tuotti suurimmalle osalle ankkureista ainakin pienoista päänvaivaa.

Rastien 4-7 mäkialueella jokaisella osuudella oli hieman omanlaisensa variaatio, jotta putkipätkällä edellisen osuuden mahdollisesti muodostamat urat eivät veisi automaattisesti oikeaan suuntaan. Ajatuksena oli tarjota haastavia rastivälejä ja -pisteitä, jossa ajatuksen on pysyttävä koko ajan kasassa ja putkipätkästä huolimatta pakottaa juoksijat hajontojen pelossa omaan työhön. 4-5 välillä useat ankkureista näyttivät selvästi juosseen aiempien osuuksien uria pitkin ja yllättävän harva käytti itse parhaaksi arvioimaani rastiväliiviivan vasemmalla puolella mäen alla kulkevaa vaihtoehtoa, jossa koko ajan pystyi peilaamaan oikealla puolella olevaa mäen reunaa ja jyrkäniteitä ja pitämään vauhdin huipussa. Toki ajallisesti eroa ei syntynyt sillä menikö mäen päältä vai alta, jos homma muutoin oli hallussa.

Rastit 9-10

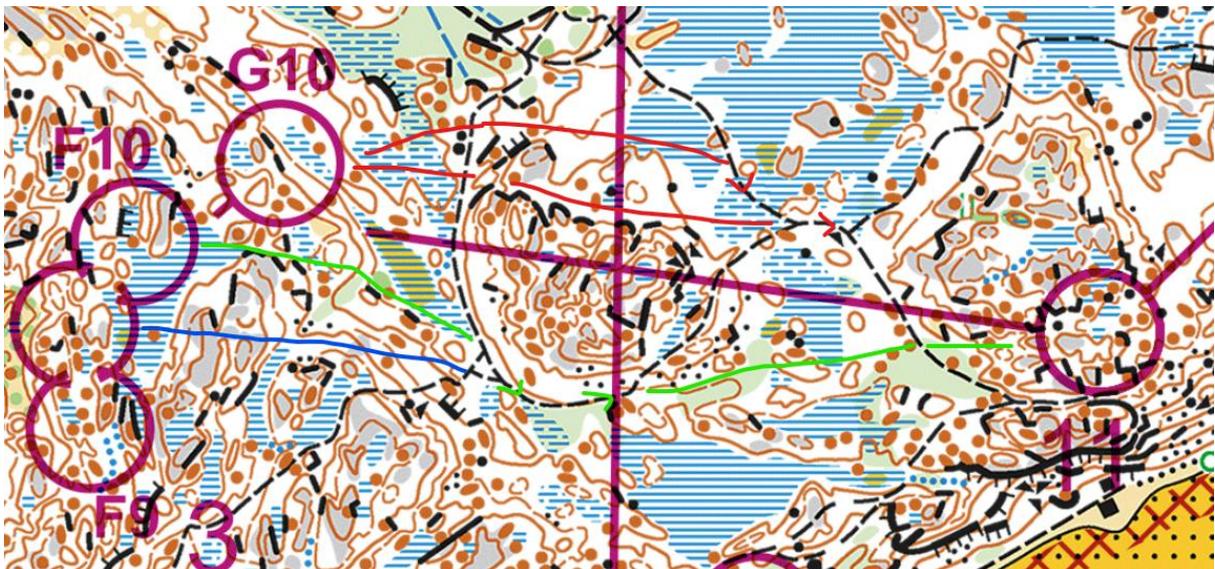
Seuraavaksi eteen lyötiin rankan nousun päätteeksi hajontaa hyvin pienimuotoisella alueella, jossa suunnistajan edessä oli pienempää ja isompaa kumpareta suuntaan jos toiseen. Toisella osuudella tässä oli tosin putkipätkä, mutta sitä suunnistajat eivät taaskaan aavistaneet.

Rastin nro 9 löytämiseksi oleellista oli havaita aukean alueen keskellä (vihreällä ympyröity) kumpareikko, sekä muusta maastosta selkeästi ylemmäs kohoava (punaisella ympyröity) mäki rastien eteläpuolella. Tämän jälkeen suunnistusta oli helppo peilata isoon suohon ja taustalla olevaan avokalliomäkeen. Rastin nro 10 osalta tavoitteena oli saada letkoja ja uria kulkemaan eri suuntiin, jotta suunnistaja joutuu itse tekemään työtä löytääkseen optimaalisen ajolinjan seuraavalle pidemmälle välille.

Rastiväli 10-11 (toisella osuudella 9-10)

Ratoja suunnitellessa pidin parhaina valintoina ao. vaihtoehtoja. Toki lumitilanne aiheutti sen, että sinisellä ja vihreällä reitillä nopein valinta oli todennäköisesti ottaa enemmän polkua alle, kuten valtaosa juoksijoista tässä tekikin.

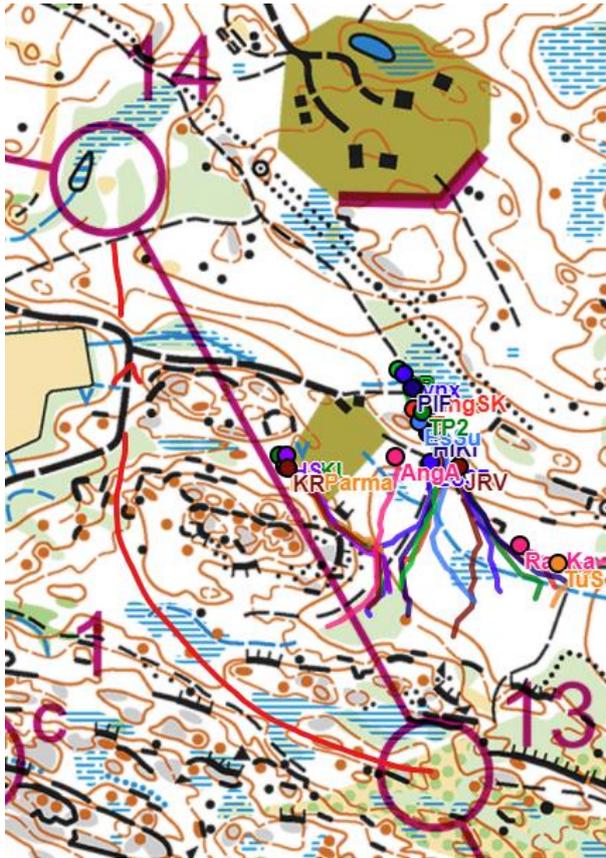
Rasti 12/13

Tämän jälkeen 1. ja 2. osuudella oli vielä yksi hajonta hoidettavana kolmannen osuuden hakiessa hieman omia ajolinjojaan lopun putkiosuudella, jossa varsinkin rasti 12 koetteli vielä suunnistajan pään toimivuutta ja kykyä poiketa ensimmäisten osuuksien mahdollisesti muodostamilta urilta. Pimenevässä illassa rastin lähestymisessä nähtiinkin muutamia erittäin mielenkiintoisia juhlaliikkeitä:

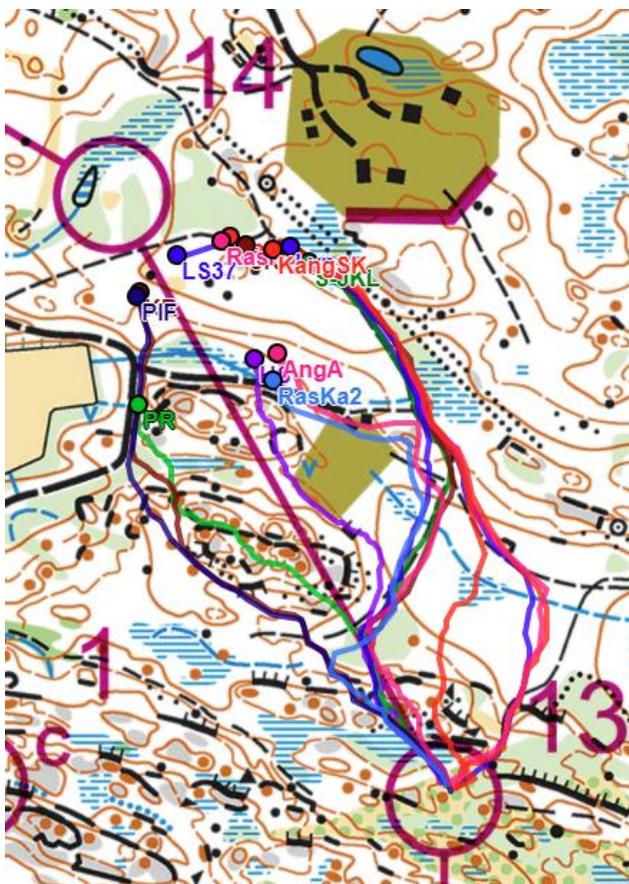

Rastiväli 13-14 (2. osuudella 12-13)

Tämän rastivälin toteutukset yllättivät ratamestarin täysin, koska oikeastaan yksikään GPS-seurannan juoksijoista ei millään osuudella kiertänyt nopeimmaksi arvioimaani reittiä vasemmalta. Oikealta kulkeva polkuvaihtoehto oli toki lähes yhtä nopea ja kartalla erittäin houkuttelevan näköinen, mutta sieltä kiertämällä poikittaissuuntaista etenemistä rastiväliiviivaan nähden tuli huomattavasti enemmän ja myös 10 ylimääräistä nousumetriä, kun vasemmalta kiertävä vaihtoehto eteni pururadalle asti joko tasaisella tai alamäkeen. Kolmannella osuudella vasenta kiertoa muutama yritti, mutta laskeutumalla ensin turhaan ensimmäiseen notkelmaan ja törmäämällä siellä mäen reunaan, jolloin hyöty tärvääntyi tähän.

Rastivälin 13-14 reitinvalinnat ankkuriosuudella:

Loppu

Radan loppuosa saattoi kartalla vaikuttaa kosmeettiselta, mutta koska maastotyyppi vaihtui hyvin radikaalisti, niin yhtäkkiä suunnistajan pitikin osata orientoitua mahdollisimman suoraviivaiseen etenemiseen puristamalla jaloista viimeiset voimanrippeet. Hieman epämääräinen ja laakeamuotoinen alue tuottikin mukavasti haasteita suunnistajille ja kilpailu Kevätyön viestin voitosta sai arvoisensa päätöksen erittäin mielenkiintoisesta Rastikarhujen joukkueiden ja Pyrinnön Saila Kinnin välisestä otatuksesta.